

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.

110

DECIZIA CIVILĂ NR..... |

Ședința publică din

S-a luat în examinare recursurile formulate de pârâtele recurente
Administrația Finantelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice

Arad împotriva sentinței civile nr.....2010, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr..... /2010, în contradictoriu reclamantul intimat X , având ca obiect contestația act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică de către greșier se constată lipsă

Procedura de citare este legai îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință după care, văzând lipsa părților si constatând că la dosar a fost promovată cerere de judecare în lipsă conform prevederilor art. 242 Cod procedură civilă, instanța reține cauza în

CURTEA

• Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele: Prin acțiunea precizată în contencios administrativ înregistrată la data de.....2010, reclamantul X a cerut în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului anularea Deciziei de restituire a taxei de primă înmatriculare emisa sub nr.....2010 de către pârâta de ordinul I și anularea Deciziei nr.....2010 având ca obiect soluționarea contestației formulată în procedura prealabilă de către pârâta de ordinul II; obligarea pârâta de ordinul I la restituirea ^{taxei de} primă ■ înmatriculare în sumă delei, actualizată cu dobânda prevăzută de
-;- Codul de procedură fiscală. *pana* la restituirea efectivă. cu cheltuieli de judecată. în motivarea acțiunii a arătat că a achiziționat din Franța autoturismul marca....., second-hand, iar pentru a-1 înmatricula în România a fost obligat să plătească în contul bugetului de stat suma de....., lei reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule percepută în temeiul art.214² Cod fiscal, reglementare care, din punctul de vedere al reclamantului contravine Tratatului Comunității Europene, care în art. 90 interzice statelor membre să aplice direct sau indirect, produselor provenite din alte state membre ale Uniunii Europene impozituri interne, de orice natură, mai mari decât cele care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare.

Prin aceste reglementări reclamantul consideră că este încălcat principiul discriminării produselor importate față de produsele interne, din analiza aplicării taxelor rezultând că aceasta este percepută numai pentru autoturismele înmatriculate în Comunitatea Europeană și reînmatriculate în România, în timp ce pentru

autoturismele deja înmatriculate în România la o nouă înmatriculare taxa nu mai este percepută.

Reclamantul susține că prejudiciul său constă în imposibilitatea folosirii sumei respective pentru perioada cuprinsă între data efectuării plății și data restituirii acesteia și ia piața cheltuielilor de judecată cauzate de purtarea prezentului proces.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad' a cerut respingerea acțiunii, parțial ca neîntemeiată și nelegală, parțial ca fiind fără obiect.

Pârâta consideră că acțiunea reclamantului este fără obiect, în ceea ce privește restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, ca diferență între suma achitată de contribuabil în perioada 01 ianuarie 2007 - 30 iunie 2008 cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa pe poluare pentru autovehicule, așa cum prevede art. 11 din O.U.G. nr. 50/2008, care a intrat în vigoare la 01.07.2008, care stabilește ca se restituie pe baza procedurii stabilite în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență aprobate prin H.G. nr. 686/2008 și care face trimitere la art.117 din O.G. nr.92/2003.

Pentru suma care nu se restituie și care reprezintă taxa pe poluare, pârâta consideră că acțiunea reclamantului este neîntemeiată, taxa pe poluare fiind instituită prin O.U.G. nr.50/2008, tocmai ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Mai susține pârâta că O.U.G. nr.50/2008 este rezultatul discuțiilor și analizelor dintre Guvernul României și Comisia Europeană.

Prin întâmpinarea depusă pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a cerut respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată și nelegală, invocând aceleași motive ca și pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Prin sentința civilă nr..... 2010, pronunțată în dosar nr......./2010 Tribunalul Arad a admis acțiunea precizată în contencios administrativ formulată de reclamantul X în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și, în consecință a anulat Decizia de restituire a taxei de primă înmatriculare emisă sub nr.2010 de către pârâta de ordinul I, a anulat Decizia nr.....2010 având ca obiect -soluționarea contestației formulată în procedura prealabilă de către pârâta de ordinul I, a obligat pârâta de ordinul I. la restituirea taxei de primă înmatriculare în sumă delei, actualizată cu dobânda prevăzută de Codul de procedură fiscală, până la restituirea efectivă și a obligat paratele la ...cheltuieli de judecata către reclamant reprezentând taxa judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu! avocatului.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că în privința reglementării interne, Este de remarcat ca taxa speciala pentru autoturisme si autovehicule a fost introdusa In Codul fiscal prin Legea nr. 343/2006 sub forma unui nou impozit, cu aplicabilitate De la 1 ianuarie 2007 și se datora cu ocazia primei înmatriculări în România a unui autoturism sau autovehicul comercial, enumerate la art. 214¹ Cod fiscal.

Întrucât s-a apreciat că prin aceste reglementări au fost încălcate prevederile art.90 din Tratatul Comunității Europene, care interzic statelor membre să instituie taxa contrare principiilor tratatului, România a fost supusă procedurii de infringement datorită acestei taxe, iar instanțele de judecată constatând nelegalitatea acesteia au dispus restituirea ei.

Tocmai datorită acestor considerente de nelegalitate a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, prin O.U.G. nr.50/2008, prevederile art.214¹ - 214³ Cod fiscal, au fost abrogate, ordonanța de urgență intrând în vigoare la 1 iulie 2008, iar i art.11. din această ordonanță s-a dispus restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule achitate de contribuabil în perioada 01 ianuarie 2007 -iunie 2008.

Ca modalitate de restituire, art.11 din O.U.G. nr.50/2008, stabilește că taxa specială se restituie ca diferență rezultată între suma achitată de contribuabili în perioada 01 ianuarie 2007 - 30 iunie 2008 și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa pe poluare pentru autovehicule, după procedura stabilită în -mele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență.

Normele metodologice au fost aprobate prin *HG. nr. 686/2008*.

Curtea Constituțională a României a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art.11 din O.U.G. nr.50/2008 raportat la art.15 (2) din

Constituția României, penîru că din modalitatea de restituire a taxei speciale prevăzute de acest articol, ar rezulta că și contribuabili care au importat autovehiculele în perioada 1 ianuarie 2007 - 30 iunie 2008 ar datora taxa pe poluare.

. ,in Decizia nr.....2008 a fost respinsă ca inadmisibilă excepția, Curtea apreciind că dispozițiile art.11 din O.U.G.nr.50/2008 nu retroactivează, ci doar stabilesc stingerea a două obligații fiscale, problemă ce ține de interpretarea legii de catre instanță.

Ca urmare, instanța a reținut că taxa specială a fost plătită de reclamant în :a legislației fiscale interne în vigoare anterior datei de 1 iulie 2008 și care a fost apreciată ca fiind *contrară* normelor comunitare. într-o atare ipoteză se aplică principiul conform căruia când un stat membru a impus sau a aprobat o taxă contrară dreptului comunitar este obligat să restituie taxa percepută prin încălcarea acestuia.

În condițiile în care reclamantul nu datorează taxa pe poluare, iar pârâta nu a comunicat instanței alte obligații fiscale de natura celor prevăzute de 116 (1) din O.G. nr.92/2008 pentru a putea opera compensarea, de precizat fiind aspectul că taxa pe poluare nu este o creanță administrată de Ministerul Finanțelor Publice, deci nu poate face obiectul compensării, instanța a apreciat că reclamantul este. îndreptățit la restituirea integrală a taxei speciale.

În ceea ce privește capătul de cerere privind anularea actelor administrative noi din Decizia de restituire nr.2010, emisă de pârâta nr i. și Decizia nr.....2010 emisă de pârâta nr. II, instanța a admis acțiunea reclamantului, deoarece acestea reprezintă acte administrative în înțelesul art. 2 alin. litera c) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, deoarece au fost

emise de o autoritate publica in regim de putere publica, in vederea executarii in concret a legilor speciale privind obligatia platii taxei de prima inmatriculare a autoturismelor second hand in Romania, achiyitionate din spatiul UE, norme mentionate mai sus.

Impotriva acestei hotarari au declarat recurs paratele recurente AFP si DGFP Arad solicitand admiterea recursului, casarea cu trimitere spre rejudecare iar in subsidiar pe fond, modificarea sentintei recurate in sensul respingerii actiunii formulate aratand ca prevederile O.U.G. nr. 50/2008 au fost atacate cu exceptii de neconstituționalitate însă acestea au fost respinse de către Curtea Constituțională, respectiv că prin aplicarea acestui act normativ s-ar încălca principiul

neretroactivității.

Astfel, Tribunalul Arad nu a luat în considerare Deciziapronunțată de Curtea Constituțională.

Prin urmare instanța de fond avea obligația să țină cont de dispozițiile art. 11

din O.U.G. nr. 50/2008 „, Taxa rezultată ca diferență între suma achitată ^ contribuabil în perioada 1 ianuarie 2007-30 iunie 2008, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prezentei prevederi privind taxa pe poluare pentru autovehicule se restituie pe baza procedură stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe.”

Rezultă, așadar, faptul că pentru a obține restituirea unei părți din taxa plătită pentru prima înmatriculare a autoturismului la care face referire, reclamantul intimat trebuia doar să depună o cerere însoțită de actele dispuse de prevederile normative; iar organul fiscal va procedea la restituire în termenul indicat de dispozițiile C.pr.fiscală, fără a fi nevoie de intervenția instanței de judecată, aceasta, bineînțeles, dacă există diferențe de restituit între vechea taxă reglementată de Codul Fiscal și cea de poluare introdusă prin O.U.G. nr. 50/2008.

Din acest punct de vedere și pentru această parte din suma, sentința pronunțată este netemeinică și nelegală, iar instanța de recurs trebuie să respingă acțiunea reclamantului intimat ca inadmisibilă, fiind prematur introdusă, existând o procedură de restituire de care acesta poate să utilizeze și în urma căreia va primi suma ce i se cuvine, drept pentru care solicităm respingerea acțiunii, având în vedere și prevederile art.109 alin. 2 și **art. 111** Cod procedură civilă.

Cu privire la partea de taxă a cărei restituire nu se face la cerere potrivit O.U.G. nr. 50/2008. considerăm că prima instanță a apreciat fără temei legal că prin stabilirea taxei de primă înmatriculare " au fost încălcate prevederile art. 90 din Tratatul Comunității Europene care interzic statelor membre să instituie taxe contrare principiului tratatului.

Prin urmare, pentru a se face o astfel de apreciere ar trebui să se efectueze în concret o comparație cu impozitele din statele comunității europene, aspect ce nu a fost evidențiat.

Pentru aplicarea art. 90 CE și în special în vederea comparării regimului de impozitare a autovehiculelor de ocazie importate cu cel al autovehiculelor de ocazie cumpărate pe teritoriul național, care constituie produse similare sau concurente, este necesar să se ia în considerare nu numai valoarea impozitului intern care se aplică direct SAU Indirect produselor naționale și produselor importate, ci și baza de impozitare și modalitățile de percepere a impozitului în cauză Deci, instanța de fond ar fi trebuit să aibă în vedere probe din care să rezulte indubitabil ca taxele pe care le

aplică statul român sunt superioare celor din statul din care reclamantul și-a

achiziționat autoturismul. Anterior adoptării acestui act au avut loc o serie de negocieri și analize între

A

și

reprezentanții Guvernului României și Comisia Europeană pe acest domeniu, fapt dictat de necesitatea adaptării legislației la cerințele comunitare, știut fiind faptul că România a fost supusă procedurii de infringement, tocmai din cauza cuantumului taxei speciale auto reglementată de art. 2141. C.fiscal.

În urma acestor discuții și analize s-a ajuns la un acord între părți, acord concretizat tocmai în apariția O.U.G. nr. 50/2008.

Așa cum este reglementată de O.U.G. nr. 50/2008, taxa de poluare este temeinică și legală, în conformitate cu normele de drept comunitar, această taxă nefiind contestată de Comisia Europeană.

Îndeplinind aceste condiții, este evident că diferența de taxă achitată de reclamantul intimat este temeinică, legală și în conformitate cu normele comunitare,

ea neputând fii restituită nici la-cerere, nici în alt mod, fiind întrunite toate condițiile funcționalității și legalității ei, aspecte pe care instanța de fond le-a ignorat.

A decide altfel, ar însemna ca tocmai prin hotărârea pronunțată instanța să ■ încalce normele comunitare, această taxă existând în mod legal în alte .16 state comunitare (Germania, Italia, Franța, etc), chiar mai mult, ar însemna o îngrădire a ii politicii fiscale a statelor comunitare, respectiv art. 1 alin. 2 din Primul Protocol Adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În motivare pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, a invocat excepția de inadmisibilitate a acțiunii reclamantului, sub un dubiu aspect.

Primul aspect se referă la împrejurarea în care instanța de fond a constatat ca însăși obligația de plata a taxei, de natura legala si condiționarea înmatriculării de dovada plății acesteia, echivalează cu existența unui act administrativ de obligare la piața, care nu are suport material, ci doar o baza legală.

Or, in condițiile in care nu exista un „suport material”, adică existența materiala a unui act administrativ, acțiunea reclamantului, așa cum a fost formulata, apare ca fiind inadmisibila.

Al doilea aspect al inadmisibilității, are în vedere natura litigiului.

Potrivit art. 2 pct. 1 lit. f din Legea nr. 554/2004, "contencios administrativ" reprezintă activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, la unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare ia un drept sau fa un ■ interes legitim. Articolul de lege are doua teze. Teza 1 se refera la "emiterea sau • încheierea, după caz, a unui act administrativ", iar teza a II-a se refera la ■ "nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere". Nici una din cele doua condiții ale articolului de lege menționat nu este îndeplinita. Art. 2 pct. 1 lit. f trebuie interpretat prin raportare la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554, potrivit cu care "Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri..."

In sinteză, daca nu-exista act administrativ in speța, sau daca petentei i s-a raspuns printr-un simplu răspuns la petiție,. în termenul legal, nu se poate vorbi de contencios administrativ.

A doua excepție de ordine publica pe care o invocă este cea privind lipsa Calitatii procesuale pasive a Administrației finanțelor Publice Arad, arătând că. Raportul juridic de drept administrativ se leaga in mod valabil intre o autoritatea publica emitenta a actului administrativ si persoana vatamata prin acel act. in speța, nu se contesta nici un act administrativ, ci se contesta legalitatea stabilirii unei taxe printr-un act normativ. Practic taxa contestata a fost instituita de statul roman nu de parata, in speta putând avea calitate procesuala pasiva persoana care a fundamentat implementarea taxei speciale in legislația naționala respectiv Statul roman. Se mai arata ca instanta nu a avut in vedere faptul ca AFP nu a elaborat actul normativ prin care s-a stabilit taxa speciala pentru a fi parte in proces. Instanta a considerat ca incalcare art. 90 din Tratat nu a fost demonstrata prin faptul ca a fost instituita taxa speciala insa nu a avut in vedere faptul ca parata doar a incasat respectiva taxa potrivit legislatiei in vigoare.

. De asemenea se arată că prima instanță a încălcat limitele generale de competență ale unei instanțe de judecată, depășind și atribuțiile puterii judecătorești (art. 304 punctul 4 din Codul de Procedură Civilă).

Potrivit art. 126 alin. 2 din Constituția României, „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.”. Astfel, nicio lege în vigoare NU permite unei instanțe judecătorești de drept comun să se pronunțe asupra compatibilității unor prevederi legale ale dreptului intern cu constituția și cu tratatele internaționale.

Așa cum a arătat și prin întâmpinarea depusă, această atribuție revine EXCLUSIV Parlamentului și, eventual, Curții Constituționale, singurele instituții în măsură să aprecieze dacă legislația referitoare la taxa de primă înmatriculare; contravine Constituției sau reglementărilor Uniunii Europene și să adopte hotărâri în consecință.

În ce privește fondul cauzei, menționează că regimul taxei speciale pentru autoturisme, care a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2007, a înlocuit în fapt regimul accizelor prevăzut în Codul fiscal pentru autoturismele și automobilele de teren, inclusiv cele rulate din import, regim care s-a aplicat până la data de 31 decembrie 2006.

În condițiile desființării frontierelor vamale cu statele membre ale Uniunii Europene, metodologia de calcul a accizelor devenea inaplicabilă, fapt ce a condus la reșezarea acestei metodologii.

Odată cu reșezarea metodologiei de calcul s-a avut în vedere și eliminarea reglementărilor privind înmatricularea autoturismelor potrivit cărora până la 31 decembrie 2006 nu se înmatriculau în România autoturismele a căror vechime depășea 8 ani și care aveau o normă de poluare inferioară normei EURO 3. În această situație a fost necesar să se întreprindă unele măsuri pentru *evitarea* introducerii în România a unui număr exagerat de mare de autoturisme vechi cu grad ridicat de poluare. Neluarea unor măsuri corespunzătoare în acest sens, ar fi avut drept consecință transformarea în deșeuri a autovehiculelor second-hand la scurt timp de la introducerea acestora în România, țara noastră urmând să suporte costurile aferente reciclărilor, în locurile țărilor de unde au fost achiziționate autovehiculele respective.

Cu privire la prevederile art. 90 (1) din Tratatul Comunităților Europene consideră faptul că dispozițiile art. 90 din Tratatul Comunității Europene nu sunt incidente în cauză, întrucât taxa de primă înmatriculare urmează a fi plătită de toți proprietarii unor autoturisme sau autovehicule, indiferent de proveniența acestora, la momentul primei înmatriculări în România.

De asemenea solicită să se constate că la momentul promovării prezentului prin HG, OUG nr. 50/2008 fiind publicată chiar anterior pronunțării hotărârii atacate.

Analizând recursurile prin prisma motivelor invocate de către *recurente cat și* în conformitate cu dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, Curtea apreciază că acestea sunt neîntemeiate, pentru considerentele ce urmează a fi

expuse

Cu privire la excepțiile de inadmisibilitate a acțiunii pe considerentul că

actul

emis de pârâtă nu are caracterul de act administrativ și că nu ar fi incidente în cauză dispozițiile art.2 pct. 1 lit. f din Legea nr. 554/2004, Curtea reține următoarele:

Conform chitanței anexate la dosar de fond/Trezoreria Municipiului Arad., entitate care funcționează în cadrul pârâtei Administrația Finanțelor Publice Arad, a încasat de la reclamant suma delei, reprezentând taxa specială pentru

autoturisme și autovehicule, iar ulterior, în urma cererii de restituire a acestei sume, pârâta a răspuns negativ la această solicitare.

Curtea observă că adresa de răspuns materializează manifestarea de voință a autorității fiscale de a respinge (refuza) cererea de restituire a taxei speciale plătită de reclamant invocând ca justificare lipsa unui act administrativ fiscal (f. .7 dos. fond).

Or, un astfel de act întrunește toate condițiile specifice ale actului administrativ în înțelesul dat de dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. c) precum și ale alin. 2 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, textul din urmă asimilând actelor administrative unilaterale, între altele, refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau un interes legitim. Pe de altă parte, actul întrunește și trăsăturile actului administrativ fiscal în înțelesul dat acestei noțiuni de prevederile art. 41 C.pr.fisc. Actul a fost emis de către organul fiscal competent în aplicarea legislației privind restituirea unei taxe speciale instituite de legea fiscală.

Cât privește excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâtă, Curtea are în vedere că Administrația Finanțelor Publice Arad a încasat taxa specială prin entitatea sa, Trezoreria Municipiului Arad și în consecință "beneficiarul acestei taxe este Statul Român, care conform Legii nr.495/2007 este reprezentat de Agenția Națională de Administrare Fiscală București și unitățile teritoriale subordonate, în speță Administrația Finanțelor Publice Arad, ceea ce justifică calitatea procesuală pasivă a acesteia. Prin urmare excepția este neîntemeiată.

Pe fond, Curtea reține că sentința tribunalului este temeinică și legală.

În cauza de față tribunalul a reținut aplicabilitatea prioritara și directă a dispozițiilor art. 90 din Tratat.

Este unanim admis atât în literatura de specialitate cât și în practica judiciară internă și cea a CJCE că art. 90 din Tratat produce efecte directe și ca atare creează drepturi individuale pe care jurisdicțiile statelor membre ale Uniunii le pot proteja.

• Judecătorul național, ca prim judecător comunitar, are competența atunci când dă efect direct dispozițiilor art. 90 (actualmente art. 110) din Tratat să aplice procedurile naționale de așa manieră ca drepturile prevăzute de Tratat să fie deplin și efectiv protejate.

Cum România este stat membru al Uniunii începând cu data de 1 ianuarie 2007, sunt activate dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României conform cărora legislația comunitară cu caracter obligatoriu prevalează legii interne iar conform alin. 4 din același articol jurisdicțiile interne garantează îndeplinirea acestor

^{ccx} Pe de altă parte obligația de a aplica prioritar dreptul comunitar nu este opozabilă numai jurisdicțiilor ci și executivului însuși și organelor componente ale acestui

Intr-o atare ipoteză revine jurisdicțiilor să elimine această disfuncționalitate recunoscând particularilor drepturile prin aplicarea directă a Tratatului în așa fel încât acestei norme să i se recunoască și caracterul ei util.

Tribunalul ca instanța de fond nu a făcut altceva decât să aplice dispozițiile constituționale interne și normele Tratatului de așa manieră să i se recunoască particularului dreptul său de a nu fi impus o taxă specială discriminatorie la înmatricularea pentru prima dată în România a autoturismului second-hand importat dintr-un alt stat membru al Uniunii.

NU în ultimul rând, Curtea reține ca este neîntemeiată susținerea recurentei că în cauza

ar trebui avută în vedere apariția OUG nr. 50/2008 întrucât, restituirea doar a diferenței dintre taxa specială, încasată anterior pe baza unei norme

juridice
abrogate la 1 iulie 2008, și taxa de poluare ce urmează a se percepe în
temeiul

actului normativ aplicabil după această dată, pune problema aplicării noului act normativ și pentru trecut, respectiv taxa specială încasată ilegal s-ar valida prin aplicarea retroactivă a unui alt act normativ inactiv la data nașterii și consumării raportului juridic de drept material fiscal, ceea ce evident contravine principiului neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin.1 din Constituție.

Mai mult decât atât, Curtea nici nu a fost investită de către reclamant cu analizarea legalității și temeiniciei taxei pe poluare, taxă în privința căreia, nici nu a fost emis un act fiscal care să poată fi supus cenzurii instanței potrivit legislației fiscale.

Constatând așadar neîntemeiate recursurile, Curtea urmează a le respinge ca atare în conformitate cu dispozițiile art.312 alin.1 Cod procedură civilă, luând totodată act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

|

.....
Respinge recursurile formulate de pârâtele recurente Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile nr....., pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr....., în contradictoriu reclamantul intimat X .

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi,

